

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89)645 3960

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Piątek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Piątek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

**- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

**- DO MIŁO SIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 16.45

**- DO NIEPOKALNEGO
SERCA NMP**
p-sza sobota g. 6.30

**- KU CZCI ŚW. JPII
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz. 17.00

- KU CZCI ŚW. O. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

**MSZA ŚW. Z MODLITWA
O UZDROWIENIE=ostatni**
piątek m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

ŚWIĘTOŚĆ - BOŻE MARZENIE O CZŁOWIEKU. Dojrzała świętość to najpiękniejsza normalność, jaką może osiągnąć człowiek. To normalność oparta na naśladowaniu Chrystusa i respektowaniu norm Ewangelii. Jezus wszystkim czynił dobrze. Karmił, uzdrawiał, pocieszał, przemieniał. Ludzie szlachetni fascynowali się Jego słowami i czynami, a cyniczni wpadali w popłoch. Świętość Chrystusa nie odstrasza nas. Nadal fascynuje zdumiewa i pociąga. Coraz więcej ludzi przeżywa obecnie trudności z odkryciem swojego powołania oraz podjęciem decyzji na całe życie. Problemem nie jest odkrycie powołania do małżeństwa, kapłaństwa czy życia konsekrowanego, lecz problemem jest, że nie realizujemy podstawowego powołania każdego człowieka. Jest nim powołanie do świętości. Człowiek, który nie dostrzega swoich ograniczeń, nigdy ich nie pokona. Ten zaś, który nie dostrzega swojej wielkości, nie stanie się świętym. Punktem wyjścia w dorastaniu do świętości jest całościowe i realistyczne rozumienie człowieka. Świętość jest osiągalna wyłącznie w twardej rzeczywistości. Pismo Święte ukazuje wszystkie sfery człowieka – cielesną, intelektualną, emocjonalną, moralną, duchową, religijną, społeczną i patrzy na niego w sposób realistyczny. Człowiek stworzony na obraz Boga jest wielki. Jest w stanie nauczyć się mądrze myśleć, dojrzałe kochać i odpowiedzialnie pracować. Ale ten sam człowiek jest poraniony. Często nie rozumie siebie. Potrafi siebie krzywdzić i oszukiwać. Dlatego dorastanie do świętości wymaga czujności, dyscypliny, ewangelicznej hierarchii wartości, kierowania się sumieniem, a nade wszystko trwania przy Chrystusie, gdyż wszystko mogę w tym, który mnie umacnia. Wszystko. Znaczą również to, co najtrudniejsze i najbardziej niezwykle w tym świecie: stać się świętym na wzór Tego, który mnie umiłował, gdy byłem jeszcze grzesznikiem. Kochać samego siebie to stanowczo dążyć do świętości. Los człowieka nie zależy od gwiazd, czy horoskopów. Zależy od spotkania z Chrystusem. Tylko z Nim możemy stawać się najpiękniejszą wersją samych siebie. Upewnia nas o tym Jan Paweł II. Upewnia, że świętość jest fascynująca i możliwa również w XXI wieku.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA

LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM

- środa godz. 18.00

4. GRUPA

MŁODZIEŻOWA

„PRZYJACIELE JEZUSA”

- piątek godz. 18.00

5. WSPÓLNOTA

ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo i

Fijewo - pierwszy

wtorek m-ca po Mszy

św. o g. 17.00,

Mortęgi - ostatni

czwartek m-ca po Mszy

św. o g. 18.00

6. RODZINY

NAZARETAŃSKIE

- poniedziałek po Mszy

św. o g. 17.00

7. WSPÓLNOTA

MODLITWY OJCA PIO

- 23 dnia miesiąca po

Mszy św. o g. 17.00

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

1. CHRZTY

1. Adam Licznarski 1. 10. 2016

2. Mateusz Kawalkowski 22. 10. 2016

3. Kornelia Dudek 29. 10. 2016

4. Iga Freinik 29. 10. 2016

5. Julia Biedrzycka 29. 10. 2016

6. Wiktoria Czacharowska 29. 10. 2016

odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz. 17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

2. BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu

młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

Bierzmowanie odbyło się dnia 26 kwietnia 2016r. o g. 18.00

3. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

4. POGRZEBY

1. Ryszard Antoni Klimkowski +10. 10. 2016; 13. 10. 2016

2. Jadwiga Lempek +13. 10. 2016; 15. 10. 2016

3. Gertruda Barbara Rutkowska + 18. 10. 2016; 21. 10. 2016

4. Łucja Licznarska + 21. 10. 2016; 25. 10. 2016

Dobry Jezuu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA ŚS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszeńskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS NR 106 LISTOPAD 2016

ŚW. JANA CHRZCICIELA

**PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA**

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

ŚPIESZY SIĘ

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą zostaną po nich buty i telefon głuchy tylko to co nieważne jak krowa się wlecze najważniejsze tak prędkie że nagle cisza normalna więc całkiem nieznośna jak czystość urodzona najprościej z rozpachy kiedy myślimy o kimś zostając bez niego. Nie bądź pewny że czas masz bo pewność niepewna zabiera nam wrażliwość tak jak każde szczęście przychodzi jednocześnie jak patos i humor jak dwie namiętności wciąż słabsze od jednej tak szybko stąd odchodzą jak drożdż milkną w lipcu jak dźwięk trochę niezgrabny lub jak suchy ukłon żeby widzieć naprawdę zamykają oczy chociaż większym ryzykiem rodzić się niż umrzeć kochamy wciąż za mało i stale za późno. Nie pisz o tym zbyt często lecz pisz raz na zawsze a będziesz tak jak delfin łagodny i mocny. Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą i ci co nie odchodzą nie zawsze powrócą i nigdy nie wiadomo mówiąc o miłości czy pierwsza jest ostatnia czy ostatnia pierwszą,

ksiądz Jan Twardowski

Memento mori

Tytuł pod dzisiejsze zamyślenie było pozdrowieniem funkcjonującym niegdyś w klasztorach kontemplacyjnych mającym zwracać uwagę na nieuniknioną konieczność śmierci każdego człowieka, a co za tym idzie na niepokładanie ufności i nadziei w rzeczach tego świata. Niebawem udamy się liczniej niż kiedykolwiek w roku na cmentarz. Tak będzie w uroczystość Wszystkich Świętych, Dzień Zaduszny i podczas oktawy modlitw za zmarłych. Oczywiście, podobnie jak z każdą praktyką religijną, można to pójście na cmentarz potraktować jako konieczny obowiązek wypływający z tradycji. Ktoś może powiedzieć: „Muszę pójść na grób, wcześniej uporządkować go, bo co pomyślą inni kiedy zastaną pomnik mojej rodziny w nieładzie!” Nasza obecność przy grobach zmarłych jest jednak wyrazem i naszej wiary, i szacunku dla przodków, i edukacji młodych.

Obecność na cmentarzu jako wyraz wiary. Idziemy na grób, bo wierzymy, że złożeni niegdyś w nim żyją. Ciało uległo co prawda rozkładowi, ale żyje nieśmiertelna dusza oczekująca na ciało uwielbione. I tak żyjący człowiek liczy na moją pomoc, nie w kwiatkach czy lampkach ale w modlitwie.

Obecność na cmentarzu jako wyraz szacunku dla przodków. Wielu ludzi podczas pogrzebu swoich najbliższych ubolewa, płacze, nosi potem żałobę. I słusznie! Ale tak naprawdę to czas po pogrzebie weryfikuje autentyczność naszego żalu po śmierci bliskiej osoby i wypowiedzanych słów szacunku i uznania dla niej.

Obecność na cmentarzu jako wyraz edukacji młodych. Każdy z nas umrze – „Memento mori”. Liczymy również, że o nas będzie ktoś pamiętał w modlitwie, w ofiarowanej Mszy św. czy wypominkach. Czy tak się stanie zależy to w dużej mierze od tego czy naszą autentyczną troskę o zbawienie dusz pokażemy młodym – dzieciom, młodzieży. W tych dniach dzieci muszą szczególnie iść krok w krok za nami na cmentarz, ale również iść za naszymi myślami. Stąd warto, ze spokojem i wiarą rozmawiać na temat przodków i życia, które z chwilą śmierci biologicznej się nie kończy.

Do zobaczenia na grobach naszych najbliższych.

Ks. Marcin Staniszeński , proboszcz

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY OGÓLNA:

Aby kraje, które przyjmują wielką liczbę uchodźców i uciekinierów, były wspierane w swoim wysiłku solidarności.

EWANGELIZACYJNA:

Aby w parafiach kapłani i wierni świeccy współpracowali w służbie wspólnoty nie ulegając pokusie zniechęcenia

LITURGIA SŁOWA

01XI- wtorek, Wszystkich Świętych, uroczystość Ap7,2-4.9-14;Ps24;1J3,1-3;Mt5,1-12a

Wielka jest wasza zapłata w niebie

02XI- środa, Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych I Msza Hi19,1.23-27a;Ps27;1Kor15,20-24a.25-28;Łk23,44-46.50.52-53.24.1-6a; II Msza Dn12,1-3;Ps42;Rz6,3-9;J11,32-45 III Msza

Mdr3.1-6.9;Ps103;2Kor4,14-5,1;J14,1-6

06XI- 32 Niedziela Zwykła 2Mch7,1-2.9-14;Ps17;2Tes2,16-3.5;Łk20,27-38 Bóg nie jest Bogiem umarłych, ale żywych.

09XI- środa, Rocznica poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, święto Ez47.1-2.6-9.12Ps46;1Kor3,9b-11.16-17;J2,13-22

11XI- piątek, Narodowe Święto Niepodległości 2J49;Ps119;Łk17,26-37

13XI-33 Niedziela Zwykła MI3,1920a; Ps98;2Tes3,7-12;Łk21,5-19 Będziecie znienawidzeni przez wszystkich, z powodu mojego imienia. Ale nie zginie nawet włos z waszej głowy, dzięki swej wytrwałości zyskacie wasze życie.

16XI- środa, Rocznica poświęcenia rzymskich Bazylik św. Piotra i św. Pawła Ap4,1-11;Ps150;Łk19,11-28

20XI- Niedziela, Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, uroczystość 2Sm5,1-3,Ps122;Kol1,12-20;Łk23,35-43

Jezu, wspomnij o mnie, gdy wejdiesz do swego królestwa.

21XI- poniedziałek, Ofiarowanie NMP, wspomnienie, Ap14,1-34b-5;Ps24Łk21,1-4

27XI- I Niedziela Adwentu Jr2,1-5;Ps122;Rz13,11-14;Mt24-37-44

Dlatego też i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, kiedy się nie spodziewacie, Syn Człowieczy przyjdzie.

SŁOWO NA NIEDZIELE

Koment. ks. M. Krawiec SSP

06XI- 32 Niedziela Zwykła Łk20,27-38

Nie tylko saduceusze wymyślają intelektualne lub prawne pułapki, aby nie być zobowiązanym do przestrzegania Bożych przykazań. Podobne, podchwytliwe pytania, czy przemyślnie oskarżenia także dziś padają pod adresem Boga. Problem etyki małżeńskiej, szacunku dla życia, wychowania, kształtowania relacji ekonomicznych i wiele, wiele innych to dla dzisiejszego świata okazja aby ośmieszać wiarę, aby przekonywać, że Bóg nie ma nic do zaproponowania

człowiekowi, że człowiek może żyć, jak mu się podoba i robić to, co chce. A Jezus także dzisiaj mówi o naszym powołaniu do świętości, szczęściu i drodze do nieba, która zaczyna się od posłuszeństwa Jego nauce.

13XI- 33 Niedziela Zwykła Łk21,5-19

Literatura i film pełne są wizji końca świata. Jednym z czynników popychającym ludzi ku sektom są przepowiednie o kataklizmach i zapewnienia, że w danej grupie, jeśli się do niej należy, będzie można się uratować. A Jezus rysując wizję czasów ostatecznych, zapewnia nas o swej mocy i ratunku. To prawda, że będą prześladowania, które przyjdą z najbardziej nieoczekiwanej strony, jak odrzucenie przez własnych rodziców. Jednak, to, co dla nas jest najgroźniejsze, to nie prześladowania, katastrofy czy fałszywi prorocy, ale utrata ufności w miłość i opiekę Boga. I nie jest to niebezpieczeństwo czasów ostatecznych, ale zagraża nam w każdej epoce.

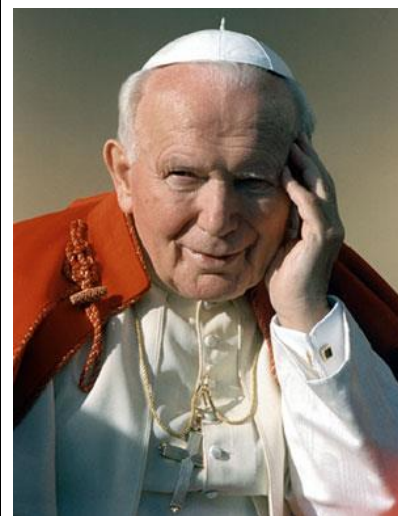
20XI- Niedziela, Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata Łk23,35-43 Dla większości przypatrujących się Jezusowi konającemu na krzyżu, król kojarzył się z władzą polityczną i militarną. Dlatego ukrzyżowany Jezus jest zaprzeczeniem ich oczekiwań i nadziei. Być może w ten sposób biorą sobie odwet za niespełnione nadzieje, które wiazali z Nim jako przywódcą. Jezus jest królem, tylko jego władza dotyczy otwarcia człowiekowi nieba. Mocą Jego królestwa jest miłość wyrażona całkowitym darem z siebie. Aby wejść do Jego królestwa nie potrzeba wiele. Wystarczy uznać, że Jezus jest Zbawicielem oraz przyznać się do bolesnej prawdy o swoim własnym grzechu i jego konsekwencjach.

27XI- I Niedziela Adwentu Mt24,37-44

Oczekiwanie na przyjście Jezusa nie jest oczekiwaniem czy też lekceważeniem obowiązków dnia codziennego na rzecz wydarzeń przyszłych, których daty nie znamy. Wręcz przeciwnie. Ten, kto oczekuje na przyjście Jezusa zaczyna żyć pełnią dnia dzisiejszego, bowiem najistotniejszym wymiarem Jezusowego „czuwajcie” jest pełnienie woli Boga. Kto czuwa, nie odkłada na jutro konieczności pojednania się z bratem, ani nie zaniedbuje natchnień Ducha Świętego, aby praktykować miłosierdzie wobec ubogich, ale żyje pełnią swych charyzmatów i talentów, zabiegając z całego serca, by już dziś Chrystus był

obecny w jego myślach, słowach, czynach i pragnieniach.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

MACIERZYŃSTWO I OJCOSTWO JAKO SENS „POZNANIA”.

W rozważaniu poprzednim poddaliśmy analizie zdanie z 4 rozdziału, wiersz 1 Księgi Rodzaju, a w szczególności słowo poznał, które w tym pierwotnym tekście zostało użyte na określenie zjednoczenia małżeńskiego. Zwróciliśmy również uwagę na to, że owo biblijne „poznanie” ustanawia osobowy archetyp ludzkiej cielesności, ludzkiej płciowości. Wydaje się to zupełnie podstawowe do zrozumienia tego człowieka, który się „od początku” znajduje w poszukiwaniu sensu swojego ciała. Ów sens leży u podstaw całej teologii ciała. Słowo „poznał” niesie także ze sobą całą konsekwencję dotychczasowego tekstu biblijnego. „Mężczyzna”, który po raz pierwszy „poznaje” kobietę, swoją żonę, w akcie zjednoczenia małżeńskiego, to przecież ten sam „człowiek”, który nadając nazwy- czyli również „poznając”- wyosobnił się od całego świata istot żyjących, *animalia*: wyosobnił, czyli potwierdził siebie samego jako osobę i podmiot. Obecnie przez to „poznanie” o jakim mowa w Księdze Rodzaju 4,1 nie odchodzi, nie może odejść

od poziomu tamtej podstawowej dla siebie samoświadomości, od znaczenia tamtej pierwotnej afirmacji. „Poznanie” to więc- cokolwiek by sądziła jednostronnie „przyrodniczo” nastawiona umysłowość- nie jest, nie może być bierną akceptacją własnej determinacji przez ciało i płeć właśnie dlatego, że jest „poznanie”! Jest ono natomiast dalszym jeszcze odkryciem sensu własnego ciała, odkryciem wspólnym i wzajemnym, tak jak wspólne i wzajemne jest od początku bytowanie człowieka, którego „Bóg stworzył mężczyzną i niewiastą”. Poznanie to stało u podstaw tej jedności mężczyzny i niewiasty, której wyraźną perspektywę zawarł Stwórca w samej tajemnicy stworzenia. W „poznanie” tym mężczyzna potwierdza znaczenie istnienia, jakie nadał swojej żonie: „Ewa... stała się matką wszystkich żyjących” Rdz3,20. Księga Rodzaju 4,1 zaznacza, iż poznającym jest mężczyzna, a poznawaną kobieta-żona. Jak gdyby swoista determinacja kobiety przez jej ciało i płeć ukrywała to, co stanowi samą głębię jej kobiecości. Mężczyzna natomiast jest tym, który po grzechu pierwszy odczuł wstyd swej nagości, który pierwszy powiedział: „Przestraszyłem się, bo jestem nagi i ukryłem się”. Osobno jeszcze wypadnie nam powrócić do stanu duszy obojga po utracie pierwotnej niewinności. Już teraz jednakże należy stwierdzić, iż w tym „poznanie”, o którym mowa w Księdze Rodzaju, tajemnica kobiecości ujawnia się i odstania do końca poprzez macierzyństwo: „a ona poczęła i urodziła”. Kobieta staje wówczas wobec mężczyzny jako matka, podmiot ludzkiego życia które w niej się poczyni i rozwija, i z niej też rodzi się na świat. Poprzez to odstania się zarazem do końca tajemnica męskości mężczyzny: rodzicielskie, „ojcowskie” znaczenie jego ciała. Teologia ciała zawarta w Księdze Rodzaju jest zwięzła i oszczędna w słowach. Równocześnie zaś dochodzą tutaj do głosu treści podstawowe, pierwsze i ostateczne. Wszystkie

one odnajdują się w owym biblijnym „poznanie”. Odmierna w stosunku do mężczyzny konstytucja kobiety- dziś wiemy, że odmierna aż do najgłębszych determinant biofizjologicznych- w pewnej tylko mierze uwidacznia się na zewnątrz w budowie i kształcie jej ciała. Macierzyństwo ujawnia tę konstytucję od wewnątrz jako szczególną potencjalność całego ustroju kobiecego, który ze stwórczą zaiste precyzją służy poczęciu i zrodzeniu człowieka za sprawą mężczyzny. „Poznanie” warunkuje rodzenie. Rodzenie jest perspektywą którą mężczyzna i kobieta włączają w swoje wzajemne „poznanie”. W ten sposób poznanie to wykracza poza granice podmiotu- przedmiotu, którym zdają się być dla siebie mężczyzna i kobieta, skoro poznanie wskazuje z jednej strony na poznającego a z drugiej na poznawaną i poznaną (czy vice versa). Zawiera się też w owym „poznanie” spełnienie małżeństwa, swoiste consummatum, jakby dojdzie do kresu ukrytej w somatycznych możliwościach mężczyzny i kobiety „przedmiotowości” ciała a zarazem przedmiotowości człowieka, który jest tym ciałem. Przez ciało osoba ludzka jest mężem i żoną jednocześnie w tym szczególnym akcie poznania, przez swą osobową kobiecość i męskość wydaje się dochodzić do odkrycia czystej podmiotowości daru, czyli realizacji siebie w darze. C.d.n.

SŁOWO OJCA ŚW. FRANCISZKA

I jeśli dzisiaj wspominamy tych naszych braci i siostr, którzy nas uprzedzili w życiu i są w niebie, to dlatego że zostali obmyci Krwią Chrystusa. To jest nasza nadzieja; nadzieja Krwi Chrystusa. Nadzieja, która nas nie zawiedzie.

MÓWIĄ WIELCY

Smutek zadaje śmierć duszy i ciała /św. Albert Wielki 1193-1280/.

UŚMIECHNIJ SIĘ

NA SPORTOWO. W zakrystii ksiądz spostrzeża łyżwy. Pyta ministranta: „Do kogo należą te łyżwy?” Mały Filip odpowiada z wahaniem: „Do zimnych świętych?”

TRON CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

Królem Wszechświata całego jesteś. Królestwem Twoim Niebo i ziemia.

Tyś jest Pan wielki, możny, potężny, Królujesz od wieków na wieki. Wielkie Twoje królowanie I wielkie Królestwo Twoje.

Otworzyłam serce moje I choć Królem Tyś jest w Niebie,

zniżasz się tutaj, na ziemię

aż do serca mego, by królować w nim na wieki.

A nagroda moja wielka. Mieszkaj Królu w sercu moim,

uczynj je mieszkaniem Swoim. Uczynj serce moje

wielkim tronem Twoim. Króluj Panie na tym tronie,

króluj, w cierniowej koronie, Miłości moja ukrzyżowana,

abym celu nie zgubiła. Króluj, Chryste Zmartwychwstały,

abym życie w Tobie miała. Króluj w duszy mojej, Panie!

Chwała Twoja i potęga oby nigdy nie ustała.

Króluj w sercu moim, Panie, Owoc wielki niech przynosi

Twoje królowanie. Króluj, Panie!

/Weronika/.

